

ZVOLSKÉ NOVINY

VDÁVÁ OBEC ZVOLE U PRAHY

září 2011

ZDARMA

Zprávy z úřadu, informace o lese, o cyklostezkách, o počasí ve Zvoli, od zahrádkářů, od hasičů, z SK Zvole, o fotbalistech, Janu Strnadovi, Ekoporadně, o pracích na kronice obce, Žijí mezi námi – Iva Červenková, Šmelhausovi a Mizuho

Dráčata slaví své dvacáté narozeniny

Lenka Netopilová a Ivka Valtrová

Roku 1991 bylo ve Zvoli jinak než dnes. Skoro čerstvě po revoluci. Žádná plošná výstavba, jen pár nových domků v ulici V Zahrádkách. Žádné aktivity. Ty staré zanikly, kromě SDH, zahrádkářů a fotbalistů a nové se ještě nevytvořily. Žádné kroužky pro děti. Já jsem se tu jako čerstvá náplava ocitla z pražské činorodosti v naprostém (příjemném) tichu, ale všeho moc škodí. Maličká dcerka byla hodná a spavá, mateřské povinnosti nebyly náročné i přes praní plen ve studené vodě z obecní studny. Fotbal neumím a hasit požáry už vůbec ne. Knihovna také nesplňovala mé seberealizační choutky. A tak jsem nakreslila plakát a poznala Ivku Valtrovou. Bez Ivky však přece nemůžu psát o Dráčatech! Tak tedy:

Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanej Knecht...

Tak začíná jedna ze známých trampských písní a tak podobně začala i historie Turistického oddílu Dráčata ve Zvoli. Neplác mě přes rameno Johnny, ale padl mi do očí letáček na nástěnce prodejny ve Zvoli: „Hledám človíčka, který by se mnou vedl partu dětí, chodil na výpravy do přírody a hrál s nimi hry.... Lenka Netopilová“. Neváhala jsem, protože dříve jsem sama vedla botanický kroužek dětí, pořádala výpravy a účastnila se táborů. Jen jeden háček to mělo. Doma jsem v tu dobu měla 1,5 letou Elišku a za měsíc se měl narodit Honzík. Psal se červenec 1991. Přesto jsem za Lenkou zašla. Lenka měla v té době doma roční Manku. To je skvělé - maminy s budoucími třemi malými dětmi. Jak to chceme zvládnout? Podíváme se s Lenkou na sebe, ač jsme se viděly prvně, obě jsme se jednoznačně shodly.

JDEME DO TOHO!

31. 8. 1991 se narodil náš Honzík. První krůčky pro založení oddílu tedy musela Lenka zvládnout sama. Já byla v porodnici. Oslovila paní ředitelku základní školy Vyskočilovou. Ta nám vyšla vstříc. Nejen, že informovala rodiče dětí o založení oddílu, ale nechala nám i jednu třídu ve škole jako klubovnu. To je úžasné. Na první schůzku nám přichází cca 10 dětí. Vymýšlíme název pro náš oddíl... v té době nám pomáhá s budoucím oddílem má sestra Eva Marušková. Vymýšlíme různé názvy, ale všechny

nám i dětem připadají nějak fádni. Až se shodneme na názvu DRÁČATA. Sídlní na skále zvolské Homole, vedou nás tři hlavy – Lenka, Iva a Evka, tak proč ne. Ať žijí Dráčata. Tak děcka někam patříte. Do společné bandy dračí...

Následují první oddílové schůzky plné her, radosti, ale i stanovení společných pravidel soužití v oddíle. Přihlašují se nové a nové děti. Vzniká první kronika, první fotografie (v té době černobílé), necháváme si vyšívat oddílové znaky. Uskuteční se první jednodenní i vícedenní výpravy za dobrodružstvím. A začíná se odvíjet naše první celoroční oddílová hra „Za dobrodružstvím veverky Zrzečky“. Přichází léto 1992 a s ním náš první tábor SKALSKO 1992. Pro většinu dětí tento tábor znamená první delší odloučení od rodičů, první dlouhodobější pobyt v náručí přírody bez pohodlí teplé sprchy, dobrého maminčina gulášku a měkké postýlky... přesto z oddílu jeli téměř všichni. A byli úžasní. Jen vzpomeňte na Veverici. Často se nechtěla zapojovat do her oddílu a na zkoušce odvahy nás naprosto uzemnila svou nezdolnou chutí, že půjde první... Šla.

A po této zkoušce se vrátila úplně jiná Veverice...

pokračování na straně 9

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

ELI – projekt, který představujeme

V rámci programu Výzkum a vývoj pro inovace z evropských fondů bude v Dolních Břežanech realizován za téměř 7 miliard korun projekt ELI (Extra Large Infrastructure). Jedná se o výstavbu superlaseru, zařízení, které bude unikátní nejen v rámci České republiky ale i v měřítkách světových. V lednu roku 2016, kdy se rozběhne provoz, má v laboratořích v Dolních Břežanech pracovat okolo tří set zaměstnanců, z nichž bude dvěstě vědců na světové úrovni. Na říjen letošního roku připravujeme besedu o celém projektu se zástupci Fyzikálního ústavu AV, aby vám přiblížili celou problematiku projektu, dopady na mikroregion a možnosti jeho dalšího rozvoje.

Hřbitov – žádost o dotaci na jeho ozelenění

V červenci jsme podali žádost o dotaci na Sadové úpravy hřbitova z Operačního programu Životního prostředí. Podklady pro žádost byly detailní osazovací plán, výkaz a specifikace jednotlivých stromů a keřů a finanční rozpočet akce. Celkem počítáme s výsadbou 562 kusů rostlin a zasetím trávy na 1725 m². Cena ozelenění nového hřbitova má dosáhnout necelých 1,1 milionu, z kterých by dotace pokryla téměř 750 tisíc. Tak jako na starém hřbitově bude i zde dominantní lipová alej – 20 lip srdčitých. Výrazným a do budoucna nepřehlédnutelným stromem pak bude buk lesní převíslý červenolistý, který zastíní rozptýlou loučku spolu se dvěma platany javorolistými, višní křovitou kulovitou a břizami bělokorymi. Buxusy vytvoří živé ploty a přísavník pětিলístý pokryje části zdi. Vyhodnocení podaných žádostí se očekává na podzim a celá realizace výsadby má proběhnout v březnu až květnu příštího roku.

Konec zaplavování ulice Březovské?

Na jezero, které po každém větším dešti a oblevě vznikalo na

poli před Novou Zvolí, nadávalo již hodně lidí. Jeho vyprazdňování přes chodník a silnici, kde se auta brodila až v patnácticentimetrové kaluži, udělala definitivně konec nově vzniklé „horská vpust“. Jedná se o kanál velkých rozměrů, který je speciálně používán právě na vyprazdňování podobně vznikajících lagun či

pro místa, kde se může rychle nahromadit velké množství vody třeba z přivalového lijáku a používá se zejména na horské bystřiny. Odvodnění pak přinese jistě úlevu všem, jejichž nemovitosti k poli přiléhají a kterým se zahrádky měnily v jezera. Dojít domů bez nutnosti přezout se do holin bude jistě úleva. Ostrá zkouška v podobě velkého přivalového deště či masivní oblevy nás ještě čeká, ale věřím, že dílo obstojí.

Opravy chodníků v Nové Zvoli

Největší propadliny v chodnících v Nové Zvoli byly o těchto prázdninách postupně odstraněny za pomoci zaškolených brigádníků a za výrazně příznivější cenu, než na kterou by přišla oprava provedená stavební firmou. Máme chodníky, které již nepřipomínají zkušební dráhu pro terénní

automobily. Způsob oprav pomoci brigádníků, zvláště když není potřeba žádné speciální techniky a práce nevyžadují odbornou kvalifikaci, se osvědčil. Obec ušetří, studenti si přivydělají a vyzkouší rytmus zaměstnání a snad se i něco naučí. O příštích prázdninách tento systém pravděpodobně opět využijeme.

komisi mírně se olupující vnější omítka na rohu školy u hlavní silnice. Překvapením pro všechny byl rozsah a důvod poškození. Stavební firma, která před pěti roky provedla přístavbu a rekonstrukci, zahrnula navážkou zdi školy nad vodorovnou izolaci (také ne zrovna z nejkvalitnějších) a nedostatečně odváděná voda z okapu střechy zavinila, že zdi nasákly vodou až do výšky 1,5 metru. Náprava také nebude nejlacinější. Odtěžení zhruba 0,5 metru stávající navážky, okopání a zarovnání základů, dodatečná izolace a odvedení dešťové vody až na silnici u rybníka, oprava omítky, terénní úpravy a zpětné usazení pojezdových zatravňovacích bloků odhadujeme na cenu mezi 150 až 200 tisíci, se kterými obecní rozpočet nepočítal.

Příprava školy na nový školní rok

Do školního roku 2011/2012 vstoupí naše škola se dvěma prvními třídami. Bude mít historicky nejvíce žáků. To si vyžádalo významnou investici z obecního rozpočtu, kterou po prezentaci paní ředitelky Strejcové schválilo zastupitelstvo ve výši 360 tisíc Kč. Škola bude vybavena novou průmyslovou myčkou, která umožní personálu výdejní jídel dostatečně rychle umývat špinavé nádoby. Obě třídy pro prvňáčky jsou nově vymalované (velmi pečlivě od pana Chaloupky) a vybaveny novým nábytkem a lavicemi. Výměně neušly ani zářivky, kdy některé z nich pamatovaly dobu socialismu. Na půdě školy je vybudován prozatímní kabinet na učební pomůcky. Všichni, paní učitelky i provozní personál udělali jistě všechno, co bylo v jejich silách, aby školu připravili pro naše školáky. Co přát na závěr? Ať se prvňáčkům ve škole líbí, paním učitelkám pevně nervy a ať školní rok rychle ubíhá k dalším prázdninám, i když to zase budeme o další rok starší.

Mirek Stoklasa, foto Jan Stoklasa

Škola z pohledu stavební komise

K zevrubné kontrole budovy školy vyprovokovala stavební

STŘÍPKY Z OBCE

Začíná vznikat kronika naší dnešní obce

Moji mili Zvoláci,

je až s podivem, vzhledem ke stáří naší obce, že jsme tu (možná) soustavně nevedli a také nevedeme obecní kroniku. Vlastníme několik dokumentů církevních i obecních snažících se zachytit nějaké údobí naší obce, ale povšechný obrázek je možné nalézt jen v pramenech jiných, než zvolských. Teprve v minulém století se vedení naší obce zabývalo zaznamenáváním soustavnějším, leč nelámalo si hlavu s uchováním takových hodnot a tak je dnes úplně shromážděné a zaevidované nemáme. Přijal jsem úlohu „být dalším v řadě“, jenž zachytí a zaznamená dění své současnosti. Shromáždím do příloh s evidencí to, co předchůdci připravili a předali, přidám nové podklady a artefakty. Spoléhám na spolupráci s Archivem České republiky, Regionálním muzeem, Ústavem českých dějin Filosofické fakulty Univerzity Karlovy i na to, že mi řada z Vás některé věci třeba věnuje a zdejší starosta to „věcné břemeno“ obecních relikvií dokáže v obecních prostorách umístit a uchovat pro časy příští. Mou snahou bude méně toho popisovat, za to více věci a údajů shromáždit. Shromažďovat chci především to, co už předkové (dávní, nedávni i žijící) jako zaznamenání hodné uchovali. Fotografie, plakáty, listiny, trofeje a poháry, výstroj a výzbroj, dresy, zakládací listiny Sokolů i hasičů. Dál filmový televizní pás z dožínkových slavností odvísaný tehdejší Československou televizí. Při oslavách 700 let Zvole vznikl také amatérský krátký film promítaný nezapomenutelným panem Václavem Hrachovcem jako týdeník v našem (převážně letním) kině. Stejně tak televizní díl „Bakalářů“ natáčený v naší obci (s Vladimírem Menšíkem a Dášou Veškrnovou, dnes Havlovou) a v neposlední řadě i první DVD o Zvoli pořízený při oslavách 100 let založení Sboru dobrovolných hasičů Tomášem Kauckým a Jiřím Krobem. Tam na Vás promluví už současníci, pánové Marcel Pudich, Luboš Hrachovec a Jaroslav Kopecký.

A něco málo o počasí u nás ve Zvoli...

Když píší tyto řádky, je červenec a počasí je jako „na houpačce“. Teplotní výkyvy začaly v červnu – několik dní bylo velké teplo a za dalších několik dní velká zima. Rozdíl teplot činily až 15 °C, což je hodně. Potom se vše zase opakovalo. Před zvlněnou studenou frontou k nám proudil teplý vzduch od jihu nebo jihozápadu. Po přechodu fronty (většinou s velkými bouřkami, doprovázené mnohdy silnými dešti a větrem) k nám pronikal studený vzduch od severozápadu. Bylo to mnohdy nepříjemné, ale dalo se to vydržet. Větší zklamání a šok pro většinu z nás ale způsobila jedna jediná studená noc ze 6. na 7. května tohoto roku, kdy k nám pronikl velmi studený vzduch přímo z oblastí za polárním kruhem. Již naši předkové vypožorovali, že právě v první

Chtěl bych soustředit fotografie i plakáty z nejlepších let divadelních ochotníků (tehdejší režisér Jaromír Vítvar už některé vybral) a medailonky významných postav z dějin naší obce (starostové, ředitelé školy, předsedové spolků, významní sportovci, hasiči, myslivci, včelaři, ochotníci). Bliží se vzpomenout (snad oslavami) 750 let založení naší obce (v roce 2017) a protože jsem pamětníkem oslav 700 let, zkusím porovnávat ty proměny, jakými za jeden lidský život obec musí projít. Dál do historie si netroufám.

Naše vesnice se zásadně proměnila. Je třikrát větší než bývala ještě nedávno. Útek z města do ní přivedl z Prahy liberální intelektuály i mladé podnikatele a manažery snít jejich sen o venkově a jeho přírodě. Aniž by ovšem obdělávali zemědělskou půdu a chovali čuníky, králíky, slepice či kozy a ovce. Ani skuteční venkované už to nedělají. A auto je pro ně často ještě nezbytnější, než pro samotné Pražáky. Už také, až na výjimky, neobdělávají půdu, nemají traktory ani kombajny, nýbrž pracují v dřívě většině ve firmách a úřadech blízkých svým domovům. Vlastně už skoro nikdo nepokračuje v pěstování čuníků, koz a slepic. Říkáme a slyšíme, jak rádi se oddáváme kouzlu venkova, ale vesnický život, tolik let neměnný a zákonitý, už se vytratil. Kdo navštívil naši vesnici při oslavách 700 let trvání (1967), cítil ještě vůni jablek, jahod a mohl si „skočit“ do zahrádky pro kedlubnu, ředkvičku, anebo rajské jablíčko, slyšel taky zvuky domácích zvířat a cítil k tomu i vůni hnojišť za plotem. Dnes tu hnůj neucítíte. Až se budou sjíždět rodáci na oslavy 750 let, už si o tradičním venkovském životě budou jen vyprávět.

Takže, zvedáme oponu a začínáme.

Vladimír Zápotocký

polovině května proniká do našich oblastí studený vzduch a vybrali si Pankráce, Serváce a Bonifáce za jeho nositele. Ale také si vzpomínám na roky, kdy tito „studení muži“ byli velice příjemní a ochlazení mimální. Takže musíme doufat, že takovéto pozdravy zimy, kdy mráz -5 °C doslova spálil, co mohl, se již nebudou opakovat. Když budete číst tyto řádky, bude podzim a s deštivými dny se budeme ptát, jaké budou vánoční svátky. Mám tu dvě známé pranostiky, které léta sleduji a prověřuji: „Barbora na blátě, Vánoce na ledě.“ (a naopak) a další: „Na Adama a Evu čekej oblevu.“. Docela to vychází.

*Přeji Vám příjemné počasí
Ing. Zdeněk Macek*

KOMISE NA OCHRANU LESA

O co jde v lese?

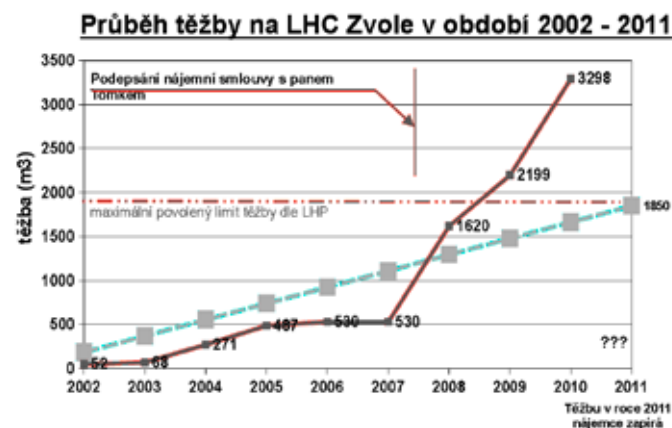
Obci Zvole patří cca 125 hektarů lesních porostů. Jsou to lesy s malou výtěžností a hospodaření v nich je problematicky rentabilní. V současnosti je péče o les svěřena nájemci, konkrétně panu Lukáši Tomkovi. Byla s ním uzavřena smlouva do roku 2021, v níž se zavázal k hospodaření podle Lesního hospodářského plánu; vytěžené dřevo komerčně zužitkuje, obci poskytne ročně 10 kubiků palivového dřeva a zaplatí 10 tisíc korun. Na vlastní režii bude platit lesního hospodáře, což je funkce daná ze zákona. Lesní hospodářský plán (LHP) je dokument vypracovaný licencovaným odborníkem - taxátorem vždy na 10 let. Vychází ze stavu lesa, stanoví objem těžeb, probírky lesních porostů a výsadbu nových stromů. Ukazatele LHP jsou ze zákona závazné. Taxátor je státem licencovaný odborník zpracovávající LHP dle požadavků a záměrů vlastníka. Lesní hospodář je funkcionář, který zajišťuje odborný dohled nad realizací LHP (dohlíží na dodržování ukazatelů lesního hospodářského plánu).

Stav k začátku roku 2011

Nájemce p. Tomek se rozhodl, že lesy obce Zvole budou zahrnuty do komplexu dalších lesů jím spravovaných a že vznikne pro tento celek jeden Lesní hospodářský plán, vypracovaný odborníkem, kterého si vybral.

Vzhledem k tomu, že odborná šetření České inspekce životního prostředí a nezávislý audit soudním znalcem prokázala zásadní nedodržení (překročení) závazných ukazatelů LHP, Komise pro ochranu lesa zásadně vystoupila proti návrhu začlenit zvolské lesy do vyššího celku a navrhla připravit novou koncepci obhospodařování obecních lesů (výpověď nájemní smlouvy, výběrová řízení jak na nového taxátora, tak na lesního hospodáře). Zastupitelstvo se rozhodlo řešit situaci formou dodatku ke smlouvě se stávajícím nájemcem.

Jak to všechno bylo

Zimní masivní těžby ve zvolských lesích vyvolaly nevoli občanů.

23. února podal občan Ondřej Neff České inspekci životního prostředí první stížnost.

3. března provedla inspekce první ohledání na místě, avšak kromě poškození některých lesních komunikací nekonstatovala žádné škody na životním prostředí. V následujících dnech byla zorganizována Výzva občanů Zvole zastupitelům za ustanovení Komise pro ochranu lesa, kterou svým podpisem podpořilo více než 210 občanů. Tak velkou sílu nešlo ignorovat.

14. dubna zastupitelstvo odhlasovalo ustavení Komise pro ochranu lesa ve složení Soňa Hájková jako předseda a Michal Lindauer a Ondřej Neff jako členové.

18. dubna podala Soňa Hájková podnět České inspekci životního prostředí k šetření situace ve zvolských lesích.

10. května proběhla první část šetření ČIŽP, už předběžné závěry ukázaly na zásadní nesrovnalosti v hospodaření ve zvolských lesích, zvláště pak zásadní překročení těžby závazně předepsané Lesním hospodářským plánem. Komise se pokusila informovat zastupitelstvo o průběhu šetření, na schůzku se dostavili jen tři zastupitelé.

19. května doručil p. Tomek na KÚ Středočeského kraje žádost o změnu závazného ustanovení LHP, která měla být podána již v r. 2009, se snahou dodatečně těžbu legalizovat.

20. května podali členové Komise na MěÚ Černošice návrh na přistoupení jako svědka ke správnému řízení s p. Tomkem, návrh byl ignorován.

26. května pokračující šetření ČIŽP prokázalo hrubé porušení zákona včetně významného překročení maximálních povolených limitů těžby, na základě kterého bylo vedeno šetření na Státní správě lesů, ČIŽP uloženo opatření k nápravě v lokalitě rokle u křížku a uložena pokuta za oblast Homole.

30. května se konala schůzka 7 zastupitelů včetně starosty, místostarosty a všech členů Komise. Komise navrhla vypovězení nájemní smlouvy s p. Tomkem kvůli zásadnímu překročení zákonných ukazatelů.

Začátek června Komise uvažuje o podání trestního oznámení na neznámého pachatele ve věci nezákonného přetěžení.

9. června předsedkyně Komise navštívila zasedání rady obce a navrhla projednat zejména výpověď nájemní smlouvy, diskutovat finanční vyrovnání za vzniklou škodu, též navrhuje vytvoření vlastního LHP s požadavky vlastníka a ne nájemce. Členy rady bylo přislíbeno, že na zasedání zastupitelstva budou navrhované body projednány.

13. června rozeslala Komise všem zastupitelům podklady pro hlasování o 5 bodech:

- o výpovědi nájemní smlouvy aktuálně platné až do r. 2021
 - o zachování lesního hospodářského celku Zvole a zpracování vlastního LHP
 - o pověření Komise přípravou výběru odborného lesního hospodáře
 - o řešení kompenzace nadlimitní těžby
 - o součinnosti rady obce, zastupitelů a Komise pro ochranu lesa
16. června na zasedání zastupitelstva Komise informovala o nadměrné těžbě ve zvolských lesích. Zastupitelstvo rozhodlo, že nájemní smlouva s p. Tomkem vypovězena nebude, avšak bude doplněna dodatkem.
23. června se Komise zúčastnila zasedání rady obce. Jednání mělo několik zásadních závěrů:
- Zvole bude mít i nadále vlastní Lesní hospodářský plán
 - bude vypsáno výběrové řízení na taxátora a zhotovitele nového Lesního hospodářského plánu a výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře

7. července zaslala Komise radě obce návrh postupu výběrového řízení k připomínkování a zároveň doporučila uzavřít dodatek ještě před vyhlášením veřejného výběrového řízení.

29. července bylo výběrové řízení uzavřeno a posouzeny 2 nabídky.

16. srpna Komise doporučila radě obce nabídku Lesoprojektu východní Čechy, s.r.o. z důvodu celkově výhodnějších podmínek zhotovení LHP.

Současnost a budoucnost

V první polovině letošního roku byly zvolské lesy podrobeny dvěma navzájem nezávislým odborným analýzám. Jednu vypracovala Česká inspekce životního prostředí - ve Zvolských novinách jsme o výsledku psali v minulém čísle v článku Jak dopadla inspekce. Druhou vypracoval

pokračování na straně 5

STŘÍPKY Z OBCE

pokračování ze strany 4

soudní znalec ing. Smola. Je to rozsáhlý audit založený na podrobném průzkumu stavu lesa. Oba dokumenty došly v podstatě ke shodným výsledkům. Audit doporučuje změnu současného organizačního modelu hospodaření v lesním majetku Zvole. Komise pro ochranu lesa věří, že nastartované změny přispějí k dlouhodobému rozvoji našeho přírodního bohatství a zastaví neoprávněné a nekvalifikované hospodaření v našich lesích.

Jak vznikl audit

Už závěry České inspekce životního prostředí ukázaly na vážnost situace ve zvolských lesích. Komise proto usoudila, že je třeba ještě jedné podrobné analýzy vypracované nezávislým, státně uznaným orgánem.

Cyklostezky v okolí Zvole

V roce 2007 vznikla z iniciativy dolnobřežanského mikroregionu studie cyklotras a cyklostezek. Tato studie se v současnosti začíná realizovat. Na silniční cykloturistiku jsou zaměřeny cyklotrasy (dlouhé trasy převážně vedeny na silnicích III. třídy), kdežto cyklostezky mají spíše lokální charakter a vedou po silnicích s nízkou intenzitou dopravy, po polních a lesních cestách. Pro jízdu po cyklostezkách jsou vhodnější horská a treková kola.

Zvolí už několik let prochází cyklotrasa 8100 zvaná též „Pražské kolo“, trasa určená pro silniční cykloturistiku. Touto cyklotrasou můžete objet celou Prahu. Pokud tedy vyjedete od kostela sv. Markéty směrem do Vraného, tak po ujetí cca 121 km přijedete do Zvole po polní cestě od Libně. Tento výlet ale nechme opravdu zdatným polykačům cyklistických kilometrů.

Zaměříme se tedy na zdejší cyklostezky. I pro ně platí odjezd od kostela směrem na Vrané a příjezd do Zvole od Libně.

Cílem vytvoření cyklostezek na Mikroregionu Dolnobřežansko bylo nejen rozšířit zdejším občanům sportovní volnočasové vyžití, ale též zajistit bezpečnou dopravu do práce, za nákupy a do škol. V koncepci je navrženo pět základních tras od jednoduché a lehké, zaměřené pro rodiny s malými dětmi, až po delší, obtížnější a fyzicky náročnější, na které si přijdou na své dobrodružně založení cyklisté. Cílem cyklostezek kromě sportovního aspektu je i poznávání zdejší krajiny a místních zajímavostí. Tyto trasy se dají různě kombinovat a tak časem můžete naše okolí prokřížovat nespočetnými možnostmi a směry.

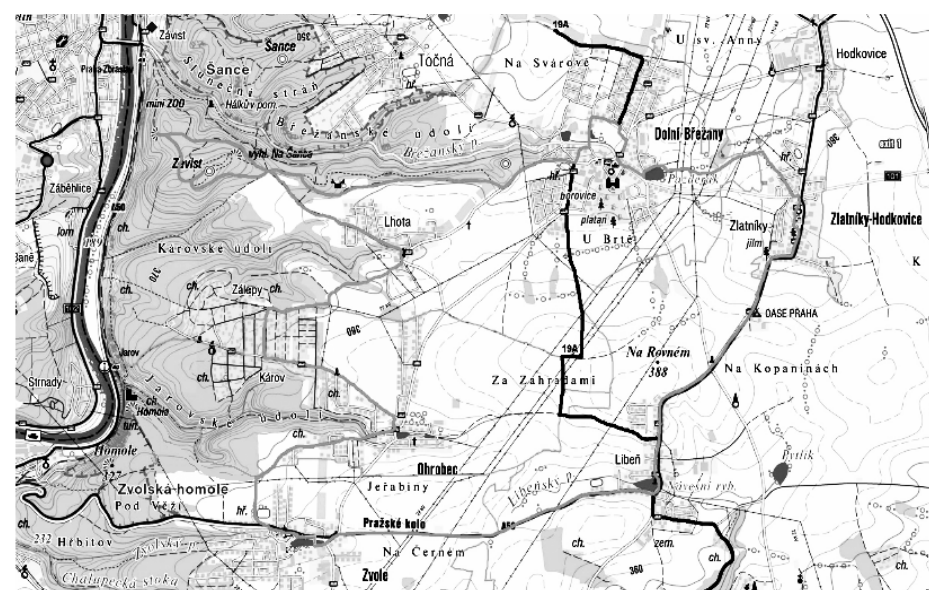
První trasa, označená jako oranžová (viz obrázek), je už téměř připravena ke zveřejnění. Patří mezi trasy nejlehčí, které mohou absolvovat i menší děti.

Pokud tedy vyjedete od kostela směrem k Vranému, nezapomeňte odbočit u hřiště

V tomto ohledu bohužel nenašla u vedení obce podporu, a proto objednala u soudního znalce podrobný audit s tím, že ho bude financovat ze soukromých, tedy vlastních zdrojů. Obracíme se tedy na občany, aby Komisi v této věci pomohli finančním příspěvkem. Věříme, že mezi občany Zvole je mnoho takových, kterým není lhostejná budoucnost našich lesů a přírody a cítí nutnost a důležitost odborných posudků pro další kvalifikované rozhodování o lesích. Obraťte se, prosím, na předsedkyni Komise MUDr. Soňu Hájkovou (tel. 604254157, e-mail sona.hajkova@centrum.cz). Komise samozřejmě ochotně poskytne veškeré informace a je samozřejmé, že audit je občanům přístupný.

Zároveň také děkujeme všem občanům i zastupitelům, kteří se o problematiku lesa zajímají a finanční podporu již nabídli.

MUDr. Soňa Hájková, Michal Lindauer, PhDr. Ondřej Neff

vpravo a přes Ohrobec a Lhotu dojedete na Závist, kde můžete prozkoumat keltské hradiště. Pokračujte do Dolních Břežan. V Břežanech se můžete rozhodnout pro cestu do Libně přes Zlatníky (cestou si můžete „stříhnout“ dobrovolnou vrcholovou prémii s pěkným výhledem) nebo můžete využít nově vybudovanou cyklotrasu mezi poli přímo do Libně. Výhodou

této „zkratky“ je absence jízdy po silnici s automobilovým provozem. V Libni pak za rybníkem naberte směr přes pole do Zvole. V nohách můžete mít tak 15 až 21 km rovinaté trasy.

Tak nečekejte, oprašte své kolo a vyjeďte.

Tomáš Hájek - člen týmu pro cyklostezky a cyklotrasy mikroregionu Dolnobřežansko za obec Zvole

Dopravně-bezpečnostní akce

Před koncem školního roku proběhla první dopravně bezpečnostní akce před školou ve spolupráci s rodiči a další následovala 1. září. Na základě podnětu zastupitelky Michaely Mařákové došlo k rozšíření obytné zóny v obci. Nyní začíná obytná zóna na návsi u cukrárny a končí u výjezdu od školy směrem na Vrané.

Jana Straková

ČERNÍKY

Dětský den v Černíkách

„Crrrr!“ ozvalo se poslední zvonění na konci června, a ze všech školních lavic hromady dětí a studentů valících se ze škol do slunného počasí vstříc prázdninám k zaslouženému odpočinku. V Černíkách naplánoval Český zahrádkářský svaz Dětský den, který se konal v sobotu 2. července v odpoledních hodinách na parcele v Černické ulici.

Přípravy před příchodem prvních dětí s rodiči začaly v 9.00 hod. Přijel DJ, který si nachystal aparaturu a zorganizoval hudbu, hodící se pro tuto akci, největšími šlágry jsou samozřejmě modři skřítci tj. Šmoulové. Jarka Hrubá připravovala stánek s občerstvením, kde bylo k dostání tolik dobrot, co hrdlo ráci. K dětskému dni

do keřů za brankou. „Nevadí, povídám „máš ještě poslední pokus.“ Poslední míček se mu přeci jen povedlo umístit mezi betony florbalového brankáře. „Máš to za 3 body.“. Největší šance dát všechny tři góly měl Jirka Toman, ale všechny tři míčky poslal golfovým švihem á la Tiger Woods do lesa. O něco lépe si vedl jeho bratr David, ten proměnil dva góly. Po odehrání všech třech disciplín se otevřely další dvě: skákání v pytli a opičí dráha. Skákání na čas spočívalo doskákát z bodu A do bodu B v časovém limitu. Opičí dráhu, kterou postavil strejda Emil Toman s mou asistencí, měly děti také za úkol zvládnout v nejlepším časovém limitu. Na začátek měly podlézt dřevěnou latku, druhou

službu, máte jedinečnou příležitost se s nimi vyfotit, prozkoumat vnitřek auta a zeptat se na cokoli.“ Nemusel říkat dvakrát a všechny děti se ihned rozeběhly k policejní hlídce se zvědavými rodiči v zádech. Jakmile děti prošly policejní auto, vyfotily se a rodiče vyzpovídali všechny čtyři řadové policisty, jejich velitel, předseda ČZS oznámil, že se jejich čas naplnil.

Děti se před rozdáváním diplomů a vyhlášením utkaly ještě v časovce na koloběžce. Dobří byli všichni, co se zúčastnili, ale vítěz může být v každé kategorii jen jeden. Pořadí bylo následné: v nejmladší kategorii 0 -4 se na prvním místě umístila Maruška Dřevová, druhou po-

zici obsadila Anežka Dračková a poslední Lenka Janoušková. Kategorie 5 - 8 vyhrála Alice Sahulová, následována Vojtěchem Šmejkallem a v prostředních žácích převládal ostatní Michael Černovský. Kategorie 9 -11 se umístila Lucie Banertová, Nikola Banertová na druhém a poslední Eliška Tomanová. A v nejstarších juniorech byli pouze dva bratři. Ten mladší David Toman převá-

lával svého staršího bratra Jiřího. V rámci dětského dne se uskutečnil i Nultý ročník závodu Černická koloběžka - pro dospělá. Na soupisku se zapsalo 18 soutěžících, nejmladší účastnice 22 let, nejstarší závodník z Černíků, který se přihlásil, byl Viktor Šilhavý. Závod - časovka na 300 metrů mužů a žen skončil s výsledky: 1. Oldřich Adamec, 2. Michal Novák, 3. Vítek Toman. Nejlepší žena skončila na 7 příčce Kateřina Měrková. Nejstarší účastník Viktor Šilhavý skončil po panákovém dopingu na posledním místě. Na tombolu dospělých začalo krápat, pár stolů se přesunulo pod střešku a vyhlášovala se čísla. Mikrofonu se ujal pan předseda. Vyhrávala jedna velmi početná rodina, rodina Šilhavých tzv. Hujerových.

Dětský den s dětmi skončil po dospělácké tombole, co odešlo poslední dítě, ale toto zábavné odpoledne skončilo až pár minut po půlnoci....
Očima rozhodčí Kláry Betincové z Černíků -zkráceno

preskočit, oběhnout slalom kolem kuželů, proskákát skrz pneumatiky, oběhnout stojan, sňo-mo přeskákát prkno cik-cak, přeběhnout nebezpečnou houpačku z prkna postaveného na poleni a vzít klíč oběhnout kolem dřevěného stojanu, pověsit klíč a vrátit zpátky a do cíle. Při rozdělení cen v dětské tombole se zčista jasna ozvala siréna! Mezi sousedy z Černíků a jejich dětmi se objevil mladistvý deviant. Přijelo houkající a blikající policejní vozidlo, vyskákali z něj čtyři ozbrojení příslušníci Policie ČR a devianta, který se snažil utéct, svalili jedním skokem na zem. Nasadili mu železka a posadili na zadní sedačku policejní Octavie. „Už ho můžete pustit, chlapi!“ ozval se do mikrofonu pan předseda Betinec. Následně všechny na zahradě ujistil, že šlo o představení. „Nebojte se děti, tito chlapi zasahují a nasazují životy dnes a denně v ulicích Prahy, toto byla jen malá policejní ukázka.“ Z devianta se vyklubal figurant, taky policista. A protože jsou v časovém skluзу a musí za 20 minut zpátky do

coval svého staršího bratra Jiřího. V rámci dětského dne se uskutečnil i Nultý ročník závodu Černická koloběžka - pro dospělá. Na soupisku se zapsalo 18 soutěžících, nejmladší účastnice 22 let, nejstarší závodník z Černíků, který se přihlásil, byl Viktor Šilhavý. Závod - časovka na 300 metrů mužů a žen skončil s výsledky: 1. Oldřich Adamec, 2. Michal Novák, 3. Vítek Toman. Nejlepší žena skončila na 7 příčce Kateřina Měrková. Nejstarší účastník Viktor Šilhavý skončil po panákovém dopingu na posledním místě. Na tombolu dospělých začalo krápat, pár stolů se přesunulo pod střešku a vyhlášovala se čísla. Mikrofonu se ujal pan předseda. Vyhrávala jedna velmi početná rodina, rodina Šilhavých tzv. Hujerových.

Dětský den s dětmi skončil po dospělácké tombole, co odešlo poslední dítě, ale toto zábavné odpoledne skončilo až pár minut po půlnoci....
Očima rozhodčí Kláry Betincové z Černíků -zkráceno

Očima rozhodčí Kláry Betincové z Černíků -zkráceno

EKOPORADNA

Festival ptactva ve Vraném

Festival ptactva je kampaní BirdLife International. To je celosvětové sdružení národních organizací na ochranu ptáků a přírody, založené v roce 1922. Tento mezinárodní festival má za cíl upozornit na fenomén ptačí migrace a na nebezpečí, která ptáky na jejich cestách mohou potkat. Festival připadá na první říjnový víkend, kdy partneři BirdLife International organizují v jednotlivých evropských zemích vycházky do přírody spojené s pozorováním ptáků a dalším doprovodným programem. Během vycházek zaznamenávají ornitologové počty pozorovaných druhů a jedinců ptáků, nejčastěji pozorované druhy, vzácné druhy a další zajímavosti. Tyto údaje organizátoři ještě během víkendu zpracují, vyhodnotí a pošlou evropskému koordinátorovi, který

následující den předá zpracované výsledky z celé Evropy sdělovacím prostředkům.

A jak se můžete do akce zapojit i Vy?

Přijďte se k nám v sobotu 1. 10. 2011 ve 14 hodin na nádraží ve Vraném nad Vltavou. Budeme pozorovat a poslouchat ptáky, povídat si o jejich cestách. Dozvíte se, proč se ptáci kroužkují.

A jaký doprovodný program čeká na Vás?

Od 16 hodin bude v areálu MŠ probíhat **odchytová akce s ukázkou kroužkování a soutěž o nejlépe namalovaného ptáčka.**

Využijte služby Ekoporadny ve Vraném!

Síť ekologických poraden České republiky (STEP) byla založena v roce 1997. Těžištěm činnosti ekologických poraden je preventivní péče o životní prostředí a snaha o podporu spolupráce a komunikace mezi správou obcí, státní správou, vědeckým výzkumem, veřejností a podnikatelskou sférou. Ekologické poradenství se snaží zpřístupňovat občanům objektivní informace o životním prostředí, o ekologických problémech a jejich řešeních, o vlivu a jejich vlivu na životní prostředí. Podílí se tak na vytváření ekologického povědomí obyvatelstva a pomáhá obyvatelstvu při řešení různých ekologických kauz. Centrum ekologické výchovy Zvoneček ve Vraném nad Vltavou již druhým rokem nabízí službu takovéto ekoporadny.

Poskytujeme bezplatnou pomoc a radu v nejrůznějších otázkách týkajících se životního prostředí, např.: druhová ochrana rostlin a živočichů,

praktická ochrana přírody, péče o zahrady, zeleň, biovýrobky, desatero domácí ekologie, řešení ekologických problémů, pasivní domy, trvale udržitelné využívání krajiny, podpora ekologického zemědělství. Dále můžete navštívit náš zookoutek a knihovnu s množstvím odborné literatury. Jsme zapojeni do prodeje farmářských bedýnek a Fair Trade výrobků (káva, čaj, čokoláda...). Přijít můžete osobně nebo nás kontaktovat telefonicky na tel. č.: 257 762 036 či e-mailem (ekoporadna@cev-zvonecek.cz). Adresa: CEV Zvoneček (zadní vchod horní budovy MŠ), Březovská 382, 252 46 Vrané nad Vltavou, Otevírací doba: Po: 9-11, Út: 9-11, 13-16, Čt: 15-17, Pá: 13-18 (po domluvě i jindy)

Tento projekt byl vytvořen za finanční podpory SFŽP a MŽP.

Gábina Dobruská

PRÁCE MALÍŘSKÉ A LAKÝRNICKÉ, MYTÍ FASÁD A STŘECH POMOCÍ TLAKOVÉ VODY

Tel: 725 812 100 nebo 732 734 305

Práce s montážní plošinou do 10m

- fasády, ploty a další práce dle dohody
- čištění a nátěr žlabů
- drobné zednické práce
- nátěr dřevěných prvků na RD
- štípaní a řezání dřeva

! MOŽNOST PRONÁJMU PLOŠINY ZA NÍZKÉ CENY !

SK Zvole
občanské sdružení - sportovní klub

Oddíl orientačního běhu zve jednotlivce i celé rodiny
na 15. ZVOLSKÝ ORIENTAČNÍ BĚH
(a zároveň 5. orientační běh v centru obce)

který se koná v sobotu

17. 9. 2011

ve Zvoli přímo na návsi u rybníka

Časový rozvrh: 9:00 – 9:50 ... Prezence
9:50 ... Pokyny k závodu
10:00 ... Start - intervalový
cca 12:15 ... Vyhlášení výsledků

Tratě/Kategorie: linie (po řábkách)/ hoši, dívky - (do 10ti let) - rodiny s dětmi
amatéři / hoši, dívky - (do 16ti let) - muži, ženy, open
elita / muži, ženy

Startovné: 40Kč

Tratě: povedou centrem obce a okolí. Pro děti řábková trať (linie), ostatní kategorie budou hledat kontroly podle mapy

Přihlášky: předem e-mailem na ob@skzvole.cz nebo SMS na 603 858 303.
Prosíme o přihlášky do 15.9. pro zajištění potřebného počtu map.
V den závodu už bude pouze omezená možnost přihlásek do počtu volných map.

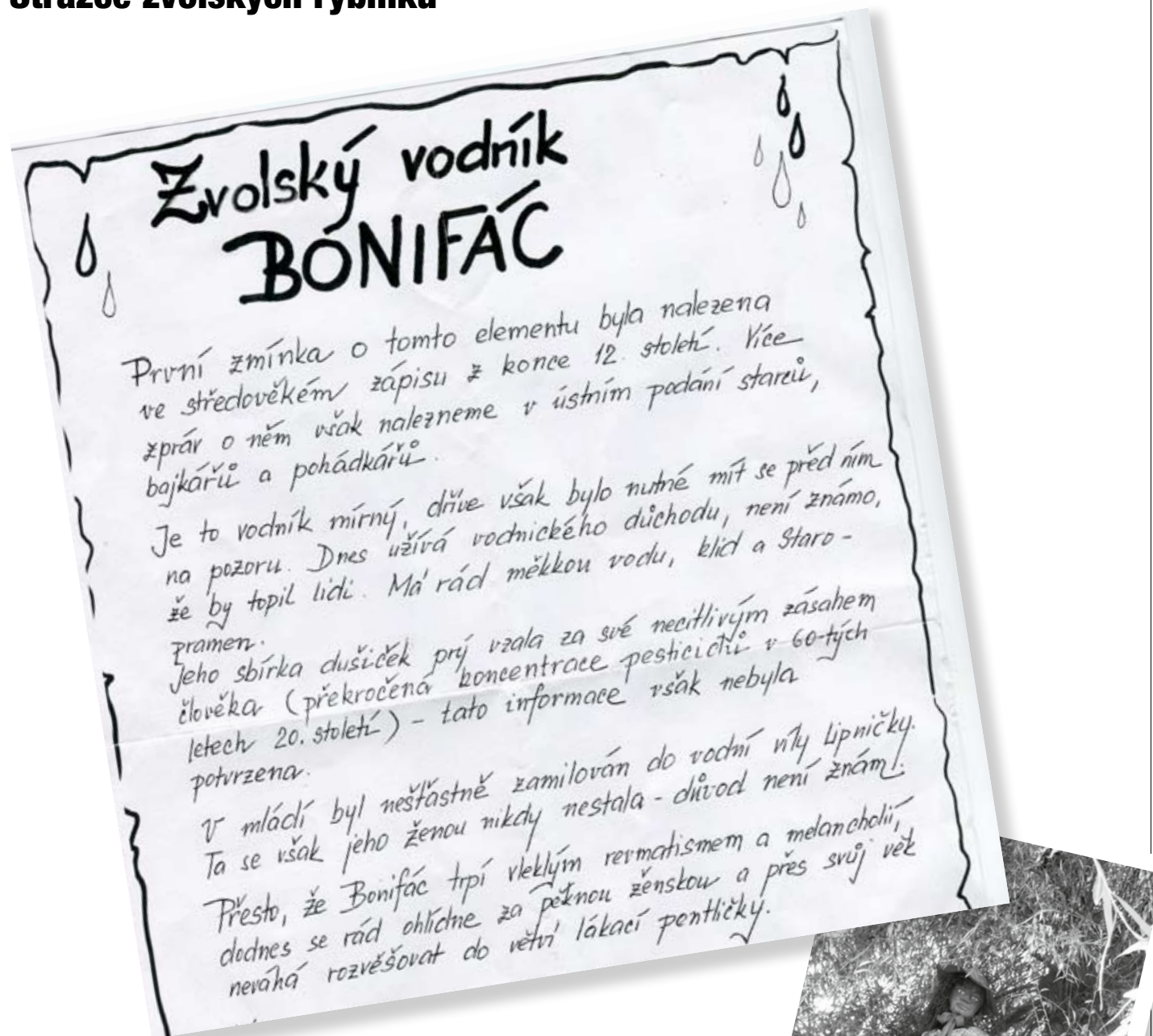
Startovka: bude 16.9. zveřejněna na oddílovém webu (www.ob.skzvole.cz)

Další informace naleznete na www.ob.skzvole.cz

Dopravní omezení: z důvodu průběhu závodu v obci laskavě žádáme obyvatele i návštěvníky, aby jezdili v době od 10 do 13 hodin se zvýšenou opatrností a dbali mobilního dopravního značení. Děkujeme.

BONIFÁC

Strážce zvolských rybníků

Lenka Netopilová

DRÁČATA

Dráčata slaví své dvacáté narozeniny

Psal se rok 2001 a Dráčata oslavila své 10. narozeniny. V té době jsme byly s Lenkou obě zatíženy tak trochu rodinnými událostmi a na vedení oddílu nám nezbýval čas a ani síly. Co dál? Snad se najde někdo, kdo by po nás vedl oddíl dál. Kdo? A co naše mláďata??? Ano vždyť už je téměř většina plnoletých. O slovo se hlásí Pavel Ebr. Želvo, Lenko, půjdeme do toho. Povedeme oddíl. A nám s Lenkou se odvalil velký kámen ze srdce. Byl slyšet až u Sázavy... To je úžasné. Nejlepšími nástupci jsou ti, kdo sami oddilem prošli a tvořili jeho historii. A tak předáváme oddíl do rukou Pavlovi a Hance Ebrovým, Magdě a Martinu Hodačovým, Standovi Sosnovi ml. a Věrce Pušové. Tak, nové dračí hlavy, ať se vám daří dalších 10 let.

Iva-Želva-Valtrová

A tihle lidičkové opravdu udrželi oddíl dalších deset let, zatímco Ivka nastoupila k dětem ve školce a já v družině. Výpravy, schůzky, tábory s vynikající kuchyní „DUO SOSNA“ se nesmazatelně vryjí do vzpomínek všech zúčastněných. Mohu to potvrdit, neboť dcera Markéta, která se do oddílu narodila v roce 1994, se pravidelně - již coby praktikantka - všeho pilně účastní. Dračí parta jí dala nejen krásné zážitky s kamarády a vnímání přírody, ale i samostatnost a schopnost si s mnohým poradit třeba uprostřed „divočiny“. V Dráčatech nachází nezanedbatelnou pomoc při zvládání své těžké a vleklé puberty... Jsem za to vděčná a obdivuji všechny „nástupnické“ dračí hlavy, že jsou ochotny připravovat schůzky i při vysokoškolském studiu a zaměstnání nebo dvouhodinovém dojíždění do Zvole! Věnovat dětem dovolenou a vařit v dýmu a dešti nejlepší svíčkovou, rizky a borůvkové knedlíky na světě (svědectví nejen Markěty)! Připravovat tábory- těch dokladů, razítek a rodičů, kteří nejsou schopni respektovat termíny plateb (např. já)! To zaslouží uznání a dík nejen od rodičů a dětí, ale VŠECH!

Lenka Netopilová

Pokračování za strany 1.

A následovala další a další oddílová léta. Během nich se oddíl přihlásil do sdružení turistických oddílů mládeže (TOM), sdružujících se pod Klubem českých turistů (KČT). Proběhlo mnoho dobrodružných výprav a celotáborových her. Ale hlavně se děcka učila žít společně v náručí přírody a nepohodlí. Učila se být mnohdy odkázaná jen na své vlastní síly, odvahu a sebezapření, ale také na společné soužití v jedné dračí bandě... Když nám dráčata odrostla z dětských střevíčků (dorostla věku 14 let), přestala je zajímat celoroční hra o zvířátkách a loupežnicích. Tu jsme s Lenkou byly nuceny řešit, co s touto naší nejstarší generací. Přeci je nepropustíme... a tak jsme oddíl rozdělili na dvě části. Já (Iva Želva) jsem si vzala na starost naše velká MLÁĎATA a Lenka naše mladší kamarády. S Mláďaty jsme začali podnikat náročnější akce (putovní tábory ve stylu, vše co potřebuji k životu, si nesu na zádech, lyžařské výpravy na běžky a v létě úžasné vodácké tábory). Byly to pro mne krásné chvíle, protože jsem měla možnost předávat své zkušenosti z podobných akcí (voda, hory a lyže), které do mne vložili moji rodiče. Těm patří velký DÍK. Dík patří i mému manželovi Tomášovi a manželům Jarce a Standovi Sosnovým, kteří mi byli vždy obrovskou oporou při pořádání těchto náročnějších akcí.

A máme tu 20. Dračí narozeniny. Na oslavu 20. narozenin zveme všechny lidičky ze Zvolské vísy a přilehlého okolí, ale hlavně ty, kteří oddílem Dráčat prošli, dne 17. 9. 2011 do klubovny pod Mateřskou školou ve Zvoli.

Těší se na Vás dračí hlavy Lenka, Želva, Standa, Magda, Háně, Pája, Martin a Věrka

FOTBALOVÁ LEGENDA

Josef Strnad: měl by devadesát

O zvolské pouti, na svátek svatého Jindřicha 15. července 1921, tedy právě před 90 roky, se narodil v čísle popisném 25 Josef Strnad. Významná postava zdejšího Sokola. Byl to srdač nadaný sportovní dovedností, bez něhož se hlavně v počátečních letech sportovní činnosti fotbalistů a hokejistů vlastně neobešlo vůbec nic. Není nadsázkou o něm říct, že takových se mnoho nerodí a dneska právě takoví našemu sportu a sportování chybí.

Vzpomínka spoluhráče - Jeden hlas někdejšího spoluhráče – také významné postavy dějin Sokola Zvole – na potvrzení jeho charakteristiky: **Miloslav Řezníček:** „Já jsem přišel hrát do Zvole fotbal a Pepíka Strnada jsem jako spoluhráče zažil tak dva roky. Patřil k samozřejmým hráčům, vždycky hrál. Měl své místo. Hrával spolu se Standou Smíškem za mnou v záloze. Zezadu „to jistil“ Franta Dolejš zvaný „Kosiště“ a musím říct, že to mužstvo hrálo pohledný fotbal a mělo výsledky. Po těch dvou letech nuceně končil. S odchodem Pepíka nastala větší obměna. Za mnou sem přišel brácha Jarda a z Libře švagří Milda Hrubý se Zdeňkem Eisenreichem. Ale to už byla další kapitola. Měl jsem další sezóny, a to i v hokeji, stejné cesty se svým bráchou.“

Nejdřív cvičení, pak fotbal i hokej

Projít letmo jeho sportovní cestu zdejším Sokolem se sluší. Z úcty a také pro inspiraci. Jako cvičence v sokolském tilku a šponovkách ho poprvé najdeme ve věku 12 let, na konci řady jiných (a o trochu starších) mládežnických cvičenců Františka Škobise a Václava Hrachovce. Ve funkci vedoucího cvičitele tam je zvěčněn pozdější (ne však ve stejné době) předseda Sokola i Sboru dobrovolných hasičů Bohuslav Hřebík. První opravdový sportovní dres oblékl nadaný Pepík Strnad jako ještě ne šestnáctiletý, ale hostující dorostenec fotbalového Slavoj Zbraslav. Shodou okolností právě tady, na začátku sportovní dráhy (podobně jako o pár sezon později stejný zvolský host ve stejném zbraslavském dresu, Stanislav Smíšek) dosáhl nejlepších výsledků. Zelenobilý Slavoj hrál totiž v závěrečných kolech o mistra své země! Ale vraťme se ke Zvoli. Hokejový dres oblékl jako sedmnáctiletý, když ho zdejší letitý hokejový šéf František Škobis postavil do stejného útoku, jen na druhé křídlo, vedle svého bratrance Františka. Populárního „kanára“, který se později objevil i v první (za Karlovy Vary) a druhé (za Ústí nad Labem) lize. Hokej byl ve čtyřicátých letech ve Zvoli daleko lepší, jak fotbal. V zimě 1942/43 hrála naše parta pohárově až čtvrtfinále, byť musela hrát na cizím ledě. Vylosovali ji Jesenici a vyhrála 5:2, pak Točnou 8:3, úspěšná byla i v Radotíně 6:5 (a to jsme prohrávali už 3:5!), aby ji nakonec na svém ledě přehrála až Dobříš těsným poměrem 2:1. Velmi dobrých výsledků (zase v poháru) dosáhla v sezoně 1946/47 před mistrovstvím světa v Praze. V turnaji amatérských klubů Prahy a jejího okolí skončila třetí (pohár je ještě na hřišti ve vitríně), když v závěrečném zápase excelovala – přehrála drtivě Modřany 9:0! Stejně jako ve fotbalu, zastavilo Josefa Strnada v hráčské kariéře zdraví. Hokej zůstal dál pod vedením Františka Škobise, Josef Strnad byl pro roky příští podstatnou funkcionářskou figurou ve fotbalu.

Josef Strnad, v dolní řadě zcela vpravo, v mužstvu fotbalistů Sokola Zvole, čerstvých vítězů turnaje v Kamenném Přívozu právě před 60 roky. Po jeho pravé ruce je brankář Kauer a bratři Lindové, v horní řadě zcela vlevo Smíšek a třetí zprava švagr a největší hvězda té jedenáctky nezapomenutelný „Honza“ Prchlík.

O fotbalu svátečně (i se švagrem)

Ten fotbal! Co všechno mu už od mládí obětoval! Namířil si to i do Prahy, do vyšších soutěží. Přeci jen na něho ta zbraslavská sláva podstatně dýchla, věděl o sobě, že může hrát výš. V čem zůstane v našich análech? Především ve dvou zápasech, kdy jsme otevírali nová hřiště. O pouti 1942 to bylo „v Březinách“ a přesně po deseti letech o pouti 1952 na hřišti současném. Jen tři hráči odehráli ty zápasy oba. Brankář Jiří Kauer, útočník Stanislav Šticha... a právě Josef Strnad. A vždycky byl u nákupu nových dresů pro tak slavnostní chvíli. V prvním případě byly žluté bez čísel a s modrými trenýrkami a stulpnami (v těch si ještě zahráli jako žáci a dorostenci Jardové Malířský se Zajičkem a Petrákem, Pepíkové Blábol a Nejedlý, Zdeňek Vykoukal) a ve druhém pak zelené dresy už s čísly, bílými trenýrkami a zelenými stulpnami (tahle sada sloužila snad ještě patnáct let).

Zásahu má také na získání snad největší fotbalové posily zvolských dějin. Přivedl do Zvole Honzu Prchlika. Kamaráda. A zakrátko už „díky“ své sestře Boženě i švagra. Autor těchto řádek vedle nich, u proutěného košíku plného „tetou Dádou“ nažehlených dresů a šestnácti párů kopaček, prožil nádherná léta. Pepík byl „kápo“, určoval sestavu, pochvilil, seřval, ale nic na plat zápasy nám vyhrával Honza. Byl to fenomén. Znali ho všichni v okolí, mastili ho beci v Břežanech (Mičan, Tomšík, Oktábec), v Psárech (Vondráček, Skřivan i Hůrka), na Vraném (Rathouský, Novák), v Okrouhle (Hosnedl), v Méchenicích, Libři, na Radlíku i ve Zlatníkách, málo platné Honza Prchlík vždycky rozhodl. K tomu jedna vzpomínka. V roce 1951 v létě pořádali v Kamenném Přívozu první ročník turnaje O pohár předsedy národního výboru. Někdo jim na poslední chvíli odřekl. Ve vyšehradské hospůdce „U pěti králů“ narazili na Pepíka Strnada, aby „dal dohromady Zvoláky a přijeli“. Pepík „na to dal ruku“ a Zvoláci to tam vyhráli! Z jejich sedmi gólů dal Prchlík pět a Strnad dva. Ta fotbalová fotka u tohoto článku je milou vzpomínkou právě na tento turnaj. Věnoval mi ji bývalý letitý funkcionář tamního klubu a jejich (v té době pravidelný) protihráč pan František Charvát starší. Zvoláci mají oblečení jak národní mužstvo. Červené dresy, bílé trenýrky a modré stulpny. Je to krásná historie.

pokračování na straně 11

ZAJÍMAVOSTI

pokračování ze strany 10

Sokolské i ochotnické role

K sokolským činnostem taky patřivali maškarní plesy a průvody. Tady Josef Strnad nikdy nechyběl. Co postav zahrál? Tady měl dvě dobré šance na uznání a oblibu. Tou první byla průprava z prken zdejšího ochotnického divadla, a druhou jeho věrný a oblíbený maskér, Jaromír Vitvar s jeho paní Olgou. Ještě naposledy se tak ukázal „v plném lesku“ při

Rady zahrádkářům

Ovocná zahrada

Na naší výroční členské schůzi ZO ČSZ jsem vám například radil, abyste po zmrznutí květů a plůdků jaderovin, ale hlavně peckovin povedli letní řez – červenec a srpen. Odstraňovat jsme měli především zahušťující se obrost kosterních větví a terminálů, tj. neplodné jednoleté výhonky (vlky). Stříhal jsem hlavně peckoviny – neplatí zde tzv. jarní (zimní) řez. Musel jsem si dát pozor na přílišné zkracování jednoletých výhonů a soustředil se na výhony vzpřímené a velmi dlouhé. Do konce srpna by měl být vždy řez peckovin ukončen, aby nedocházelo k namrzání špatně zacelených ran. Každá větší řezná rána by měla být ošetřena.

A co ještě bychom mohli udělat?

- Za studených nocí otevíráme okno do sklepa, kde máme skladové prostory ideálem je teplota sklepa 4 až 5 °C a vysoká udržovaná vlhkost nad 90%.
- Shrabujeme listí a kompostujeme. Nikdy nepálíme!
- K jahodníku a bobulovinám rozhodíme na odplevelenou půdu dobře vyzrálý kompost.
- Ve 3–4 letech intervalech vápníme.
- Dokud nezamrzne půda, můžeme stále vysazovat ovocné stromy a keře. Sázíme vždy ve stejné úrovni jako rostly ve školce.

oslavách 700 let naší obce v roce 1967 v roli krále dvorního šaška. Snímky Stanislava Maršála ho vystihly dokonale.

Místo tečky: Jen krátce. Josef Strnad byl ve své době skutečným sportovním matadorem. Na takové se nezapomíná. Jeho pravověrné spartánské srdce tady na zemi dotlouklo, ale „tam nahoře“, tam už zase určitě rozdal dresy a je slyšet na hřišti ze všech nejvíce. Víme, že musel zůstat svůj. Opravdu na věky věků.

Vladimír Zápotocký

Zeleninová zahrada

Zde již tolik práce není:

- Čistíme záhony od plevelů. Na jaře čištění musíme opakovat.
- Na začátku podzimu začneme s výsadbou česneku. Věřte mi, ve Zvoli je na to vhodná zemina.

Okrasná zahrada

- Z trvalkových záhonů odstraníme nevzhledné a polámané části rostlin.
- Rostliny choulostivější na mraz přihneme zeminou nebo vrstvou suchého listí, mulčovací kůrou, slámou případně chvojím.
- Musíme dostatečně zalévat stálezelené dřeviny a jehličnany. Ty nejvíce trpí v zimním období suchem.
- Na začátku podzimu (září, říjen) sázíme cibuloviny, např. tulipány.
- V listopadu se věnujeme růžím. Do poloviny měsíce vysazujeme poslední keře. Listopad je poslední vhodný termín pro řez pnoucích růží.

Přeji vám všem, aby vás zima nepřekvapila a na jaře se opět naše zahrádky krásně zazelenaly.

Ing. Zdeněk Macek

Stanice HZS v Jílovém u Prahy

V letošním roce je tomu 30 let, co byla v Jílovém u Prahy otevřena stanice profesionálních hasičů. Velký podíl a zásluhy na jejím otevření nesl tehdejší náčelník Veřejného požárního útvaru pan Kratochvíl. Jejím uvedením do provozu se výrazně zlepšilo zajištění požární ochrany nejen v Jílovém, ale především v celé jižní části okresu Praha – západ. V osmdesátých letech sloužilo na stanici pouze šest hasičů ve tříměnném provozu, přičemž počet zásahů se pohyboval v rádech několika desítek za rok. Hasebním obvodem stanice Jílové je jižní část okresu Praha – západ a je přibližně ohraničen na severu Hlavním městem Prahou, na východě starou Benešovskou silnicí, na jihu spojnici obcí Kamenice - Netvořice - Buš a na západě řekou Vltavou. Hasební obvod stanice je velmi rozmanitý a specifický. Strmá údolí řek Vltavy, Sázavy a Kocáby se spoustou rekreačních objektů, rozsáhlé lesní masivy, ale i průmyslové, skladovací a obchodní objekty v okolí Jesenice. Hasební obvod protíná několik státních silnic. Zejména stará Benešovská silnice, silnice 102 na Slapy, 105 přes Jílové a v loňském roce otevřený Pražský okruh. Nedá se opomenout ani železniční trať Posázavského Pacifiku. Na již zmiňované Vltavě střeží hasiči bezpečnost vodních děl Vrané, Stěchovice a Slapy. V oblasti se velmi rychle rozvíjí nová bytová výstavba i výstavba průmyslových a skladovacích podniků, která zvyšuje počet trvale bydlících obyvatel i hustotu provozu. Celkový počet obyvatel v hasebním obvodu je cca 46 000 osob. V letní sezoně se tento počet několikanásobně zvyšuje. V současné době slouží na této stanici celkem 16 příslušníků

– velitel stanice na denní směně a 15 hasičů rozdělených do třech směn (24 hod služba – 48 hod volno). Každá směna má velitele družstva, technika, 2 strojníky a 1 hasiče. Pro zásahy využívají dvě cisterny, velitelský a dopravní automobil, přívěs na olejové havárie a dva motorové čluny. Kromě samotných výjezdů se hasiči podílejí na odborné přípravě svých kolegů z řad dobrovolných hasičů. Těm zde také zajišťují pravidelné prohlídky a plnění dýchacích přístrojů a snaží se být nápomocni při koupi nových technických prostředků. V roce 2010 zasahovala stanice Jílové celkem u 405 událostí včetně prověřovacích a taktických cvičení. 30. letou historii jste si společně s námi připomněli 3. září v Jílovém. Celodenní program začal slavnostním přivítáním hostů, včetně bývalých zaměstnanců stanice, v prostorách muzea. Proběhla výstava k tomuto jubileu, byla pro všechny zájemce zpřístupněna stanice, která se nachází v ulici Rudných dolů. K vidění byly vozy, které jsou neodmyslitelně spjaté s historií hasičské stanice v Jílovém, ale především to nejnovější vybavení našich kolegů z HZS Středočeského kraje, HZS Hl. města Prahy a některých hasičských sborů podniků. Celkem bylo vystaveno na třicet nejrůznějších vozů. Nedílnou součástí každé podobné akce jsou praktické ukázky činnosti. Ani my jsme nezůstali pozadu a tak jste měli možnost sledovat hned několik dynamických ukázek. Představili se v nich i specializované týmy potápěčů, lezců, kynologů a příslušníci tzv. USAR teamu (jednotka předurčená na likvidaci mimořádných katastrof na celém světě).

materiál dodaný pořadatelem

Čtete Zvolské noviny a nenašli jste v nich dostatek informací z dění, které vás zajímá? Uvítáme vaše náměty a připomínky, které nám pomohou noviny zkvalitnit.

Budeme též rádi, pokud se rozhodnete přispívat do novin. Za redakci Jana Straková - redakce@zvole.info

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Stále neumíme hledat pomoc při řešení životních situací

V dnešním rozhovoru vám představíme MUDr. Ivu Červenkovou, lékařku – psychoterapeutku, která žije ve Zvoli se svou rodinou. Iva pomáhá při organizování zvolských akcí např. Zvolský běh.

Jak se ti ve Zvoli žije?

Zvole mi za těch 12 let, co tu žijeme, přirostla k srdci. Vyrůstala jsem na vesnici kousek od Brna, takže jsem byla zvyklá být obklopená přírodou a to se mi tady ve Zvoli opět splnilo. Navíc máme báječné sousedské vztahy, což není zase tak úplně samozřejmé. Také se vždy těším na vánoční zpívání v kostele s Luckou Strejcovou a jejím školním sborem. Děti se tu rozhodně nenudí – syn běhá orienták a dcera chodí na jízďárnu - takže jsme tu opravdu spokojeni.

Je něco co ti ve Zvoli chybí?

Nenapadá mě nic, co by mi scházelo. Vlastně ano – bankomat, když zase nakupuji v obchodě na dluh...

Čteš Zvolské noviny?

Zvolské noviny čtu a myslím, že informací je v nich dostatek. U některých, zvláště dětských článků, se občas dobře pobavím.

Jak život ve Zvoli ovlivnil tvé zaměstnání?

Byla jsem dlouho s dětmi doma 12 let. A považuji tuto dobu za nejhezčí v mém životě. Když jsem uvažovala, že se vrátím ke své profesi, uvědomila jsem si, že jsem se vždy mnohem více zajímala o to, jak lidé žijí, co je trápí. V pracovní době na to nezbýval vůbec čas a já jsem za pacienty chodila ve svém volném čase. Viděla jsem, jak ohromnou roli při léčbě pacienta hraje jeho psychika i fungující komunikace mezi ním a ošetřujícím lékařem. Tenhle lidský přístup, kdy je pacient rovnocenným partnerem lékaře, který mu srozumitelně vysvětlí, co se s ním bude dále dít a probere s ním jeho ná-zory, obavy i problémy, mi v současné západní medicíně vždy chyběl. V současné době lidé bohužel více dbají o své fyzické zdraví, proto-že moderní je být výkonný a silný, ale málo se hledí na psychické zdraví. Duše a tělo jdou ruku v ruce, a pokud nebude v pořádku psychika, přestane fungovat i naše fyzické tělo. Soulad mezi duší a tělem by měl být ideál harmonického žití. Přitom stačí někdy tak málo - pohled člověka zvenčí. Lidé dnes neumí vyhledat pomoc odborníka. Mnohem raději se svěří kamarádům a známým, kteří někdy jejich problém dokáží „vytroubit do celého světa“. Lékař či terapeut je vázán lékařským tajemstvím. Terapie se odvíjí od rozhovoru a také vzájemné sympatie mezi klientem a terapeutem. Většinou vzniká zcela výjimečný osobní vztah, díky kterému získává klient k terapeutovi důvěru, a ten se mu stává oporou. Nejsem zastáncem direktivního způsobu a nikdy neradím, jak přesně má klient řešit svou situaci. Snažím se jej díky pohledu z druhé strany přivést k vlastnímu názoru na věc, aby našel cestu ven sám. Pokud člověk dlouho svůj problém neřeší, může tzv. somatizovat, což znamená, že se psychické problémy začínají projevovat fyzickými příznaky. Někdo má žaludeční vředy, jiný vysoký krevní tlak či soustavné bolesti hlavy. Není vždy jednoduché odhalit pravou příčinu zdravotního problému, a v těchto chvílích jsem ráda za své studium klasické medicíny, díky které lépe vidím propojení problémů těla a duše. Občas se setkávám i s klienty, jejichž psychický stav vyžaduje medikaci, a posílám je k osvědčenému psychiatrovi, který předepíše například antidepresiva. To ale neznamena, že se dál nesetkáváme při společných konzultacích, které trvají obvykle hodinu a v akutních fázích mohou být několikrát týdně, při zlepšení třeba jen jednou za týden či za měsíc.

rozhovor vedla Jana Straková

Zvolská fotbalová příprava

Na jaře letošního roku se opět rozběhla ve Zvoli fotbalová příprava. Trenéři pan Máj, pan Adam a pan Vlček přilákali na hřiště třicetku malých kluků a dívek, kteří mají chuť hrát fotbal. Příprava je určena pro hochy a dívky ve věku od 4 do 8 let. Tréninky probíhají na zvolském fotbalovém hřišti dvakrát týdně. V tomto věku je potřeba, aby se malí hráči naučili disciplíně, fotbalové dovednosti a základním pravidlům. Na rozdíl od tréninků ve velkých klubech, kde se tréninky přípravek odehrávají na menších prostorech, mají zvolští hráči k dispozici polovinu hřiště. Trenéři mají tréninky vymyšlené tak, aby děti bavily a zároveň jim vští-pily základní fotbalové návyky. Jak ukazují výsledky, trenérům se jejich práce daří. Na svém prvním turnaji po dvou měsících tréninků obsadilo družstvo krásné 6. místo. Zúčastněný tým vidíte na fotografii. Tréninky ve Zvoli mají ještě jednu obrovskou výhodu: odpadá dojíždění.

Jana Straková

ZPRÁVY ZE ZVOLSKÝCH ORGANIZACÍ

WWW.SKZVOLE.CZ

SK Zvole

Po prázdninách se opět rozbíhají tréninky jednotlivých oddílů. Zveme všechny zájemce do našich řad.

Orientační běh středa od 17 hodin

Wushu v úterý od 16 hodin mladší žáci, od 17 hodin starší žáci, od 18 hodin výběrový závodní tým a od 19 do 20.30 hodin tai ji dospělých.

Šachy pátek 15–17 hodin děti, neděle od 19 hodin dospělí.

Stolní tenis středa děti, pondělí dospělí

Oddíl orientačního běhu – rok 2011

Do roku 2011 jsme vstupovali s novou koncepcí režimu oddílu.

Vedle pravidelných dětských tréninků vznikla i nová forma tréninků pro dospělé. Všechny tréninky, jak dětí tak i dospělých, už probíhají na aktuálních mapách speciálně tištěných pro každý trénink. Tak s napětím očekávám, jak se tyto změny projeví v umístění na závodech. První vlaštovky už jsou vidět.

Přehled (a trocha komentářů) k jarním mimotréninkovým akcím:

- 2.4. členové oddílu a rodiče se účastnili lesní brigády sázení stromků. Přestože byl terén pro sázení dost nehostinný, bylo za dopoledne vysázeno 500 malých smrčků. Všem chci poděkovat za to, že vydrželi až do vysázení posledního stromku (nejspíše se těšili na závěrečné opékání špekáčků).
- 6.5. (pátek) dopoledne jste mohli zahlédnout, jak ve Zvoli okolo rybníka probíhá závod základních škol z Dolnobřežanského regionu. 137 žáků ve čtyřech kategoriích závodilo na úplně nové mapě zvolské návsí.
- 8. 5. se mohli nejen členové oddílu, ale i vy, zvolští občané, proběhnout ve zvolských lesích na již tradičním jarním scorelaufu, který každoročně pořádáme. Počasí nám přálo...
- v půlce května jsme měli víkendové soustředění v lesích u obce Pohoří. Obával jsem se, že budeme menší děti po trénincích hledat v pro ně neznámém lese, ale musím říci, že tyto obavy byly liché. Všichni se vždy vrátili...
- na závodě Českého poháru štafet oddílové družstvo ve složení Jarda Strejc, Tomáš Hájek, Radek Jonáš obsadilo 11. místo. (V této oblasti věřím, že těch dospěláckých štafet časem postavíme více – tak snad na podzim...)
- účastnili jsme se dvou závodů pražského poháru žactva (loni jsme ve Zvoli jeden organizovali). Oddíl tam reprezentovalo vždy kolem 25 dětí – což pokládám za velmi dobré, tam totiž získávají neocenitelné zkušenosti.
- 15. 6. na závodě žákovských štafet reprezentovaly oddíl čtyři tříčlené štafety. Dívčí štafeta Kačka Zimmerová, Anežka Krausová, Eliška Hájková s časem 70:10 byla jen 13 sekund od stupňů vítězů. I ostatní štafety bojovaly v terénu Klánovického lesa s velkou uprtností.

No a na podzim...

- vás zveme na podzimní závod, který bude 17. 9. 2011 ve Zvoli (viz pozvánka)
 - účastníme se štafet jak žákovských, tak i dospělých
 - čeká nás 7 závodů středočeského žebříčku
 - a spousta dalších akcí...
- Chtěl bych poděkovat všem, kteří se podílejí na chodu oddílu a i těm, kteří nás třeba jen podporují.

Výzva ohledně ztracení čipů pro OB

Na jaře se nám po tréninku ztratila u školky (v ulici Příčné) krabíčka s čipy pro orientační běh (viz. foto). Pokud jste ji našli, předejte ji prosím na OÚ či zavolejte na tel.: 603 858 303.

Děkuji. Tomáš Hájek

Proč se nám líbí orientační běh ??

Z každého závodu, kterého se účastníme, máme nějaké zážitky. To, že orienták běháme hlavně pro vnitřní potěšení, můžete poznat z mailu, který jsem dostal od jednoho dospělého člena po velkém závodě s mezinárodní účastí konaného na Kokořínsku:

„Zdar pánové - pro pobavení posílám záznam mého hvězdného sobotního účinkování + popis jak zabodovat:

Nabuzen relativním úspěchem a v podstatě bezchybností hledání kontrol minulý týden jsem se vrhnul do útoku na první mezinárodní místa. Hned po startu jsem pádil takovou rychlostí, že jsem si banálně popletl cesty mezi chatami a běžel za ostatními jak to hovádko... Samozřejmě, oproti všem poučkám, jsem ve snaze dohnat tu malou ztrátu běžel na druhou kontrolu, aniž bych měl nějaký plán, jak ji najít. Ještě že tam byla ta cesta, ta mě zarazila a vrátila zpět do reality. Před čtvrtou kontrolou jsem zaběhnul do oblasti bažin a liboval si, jaký je to parádní dobrodružný závod. Po deseti minutách čvachtání v rákosi jsem musel uznat, že jsem asi blbě a vrátil se zpět na suchou zem. To už jsem ale měl boty plné bahna a vody. Na osmé kontrole jsem se pro změnu nechal zmást podobně bloumajícím odborníkem a hledal kontrolu na úplně opačné straně vrcholu, takže jsem si tu skalku důkladně prohlédl ze všech stran. Paráda. Od jedenácté kontroly jsem už byl tak hotový, že jsem běh nahradil: po rovině chůzí, do kopce lezením po čtyřech, z kopce sjezdem po zadku. Hlad jsem měl jak Gándhí po 30 dnech a v břiše mi kručelo tak hlasitě, že to plašilo srnky v širokém okolí. Zkrátka závod jak má být. Odměnou mi bylo, že jsem se vešel do časového limitu. Ale nevzdám se, příští rok se zase přihlásím do Áček.“

Tak pojďte si také užít nějaké to dobrodružství.

Poděkování sponzorům

SK Zvole děkuje všem sponzorům, kteří podporují její činnost, především obcím Zvole a Ohrobec.

Tomáš Hájek

Dne 7. října 2011 se bude opět konat velkolepá travesti show v sále Davle!
Večer plný zábavy, převleků a šminků. Předprodej a rezervace na telefonu 734 553 864 nebo v Davli: Koloniál Květa.
Vystoupí např. Julia ze známého filmu Kaménák!!!

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Česká rodina a jejich japonská dcera

Ruth a Ivo Šmelhausovi, kteří žijí ve Zvoli, si pozvali si domů na celý rok středoškolačku Mizuho z Japonska a zapojili ji do svého rodinného kruhu. Mizuho se rozhodla, že se zúčastní zahraničního studijního programu pro středoškolačky, který celosvětově zprostředkovává mezinárodní nezisková dobrovolnická organizace AFS. Vybrala si Českou republiku z asi 30 zemí světa.

Co vás vedlo k tomu hostit zahraničního studenta a co jste od toho čekali?

„Chtěli jsme, aby naše dcera jela na rok studovat do zahraničí a jí se moc nechtělo. Chtěli jsme taky poznat něco jiného, cizí kulturu, ale neměli jsme konkrétní představu, co to pro nás bude znamenat. Nevěděli jsme co očekávat, nechali jsme se překvapit. Nepředpokládali jsme, že člověk, kterého pozveme domů, bude takový nebo onaký, podle toho, z jaké je země,“ říká paní Ruth.

Jak se dívalo vaše okolí na to, že budete hostit a zadarmo?

„Jak kdo, většinou, že jsme divní, a co z toho máme? Snad jen naši sousedí řekli, že by to jednou taky třeba zkusili. Pár lidí to hodnotilo pozitivně, ale většinou byla reakce spíš udivená,“ říká Ruth a dodává, že když byla na týdenní návštěvě v hostitelské rodině v Belgii, zjistila, že tam je vysílání i hostění studentů běžné.

Mizuho, co tě přivedlo k tomu jet do Čech?

„Chtěla jsem vidět jinou kulturu, Česko bylo komunistické a taky nemá moře“, shrnuje stručně, zato ale dobrou češtinou, kterou před příjezdem do Čech vůbec neovládala. Město, kde Mizuho v Japonsku žije, je podle jejích slov větší než vesnička Zvole, má asi 300 tisíc obyvatel. A tvrdí, že o zahraniční turisty mají docela nouzi. Japonsko je obklopeno mořem, a tak kdykoli chce někam cestovat nebo naopak někdo přijet k nim do Japonska, musí letět. Proto se jí paradoxně líbí, že jsme vnitrozemský stát. Českou republiku si Mizuho vybrala také proto, že se o ni v Japonsku ví velmi málo.

Co tě tady Mizuho překvapilo?

Bez zaváhání odpovídá: „Všechno!“ Ale nejvíc například to, že si tu lidé myjí ruce méně než v Japonsku.

A co překvapilo Šmelhausovy?

„Mizuho nám vyprávěla, jak přesně se dodržují v Japonsku pravidla. Říkám si, jak asi musí taková společnost fungovat!“ „Dále nás překvapilo, jak moc Mizuho spí“, říká s úsměvem

paní Ruth. „Mizuho usne, i když jsme s ní na návštěvě“. Mizuho chodí na gymnázium, kde navštěvuje stejné hodiny jako její čeští spolužáci. Hodnotí školu pozitivně: „Moc se mi tam líbí, mám tam spoustu kamarádů a ani nejsem jediná cizinka ve třídě. Příští rok budou mí spolužáci maturovat a plánují velkou párty. Když to půjde, ráda bych za nimi přijela.“

Mizuho, nechceš u nás studovat vysokou školu?

„Ne. Jsem již přijatá na vysokou školu v Japonsku. Přestože mě nejvíc baví angličtina a japonština a ke všemu nemám ráda matematiku, jdu studovat stavařinu.“

Jak jste se sžívali? Vyskytly se nějaké obtíže?

„Pro mě bylo nové přijmout vztah, který je postaven na ne úplně partnerské rovině,“ říká Ivo. „S vlastní dcerou, která je o několik let starší než Mizuho, to máme nastavené tak, že ona je ta aktivní a já spíše reaguji. S Mizuho bych měl být ten aktivní já a něco řídit. Nejsem na to zvyklý, doma řešíme spíše filosoficky laděné otázky, jaké máme cíle, naše hodnoty, navzájem si ověřujeme názory, bavíme se o tom, zda určité věci vnímáme stejně, ale neřešíme, že by někdo někoho vedl v praktických věcech,“ vysvětluje Ivo. A jeho žena mu připomíná, že na to byli dopředu připravováni – u Asiátů je tento přístup obecně známý. „Další obtíž spočívala v tom, že v Japonsku nejsou lidé zvyklí říkat, že se jim něco nelíbí. Obecně méně mluví, takže nám některé věci Mizuho neříkala a my jsme se pak divili. Postupem času se ale tento nesoulad upravil. Zpočátku byla Mizuho dost uzavřená, a kromě syna Davida, s nímž

se odstup odboural rychle, jsme k sobě navzájem hledali cestu poměrně dlouho. Teď už je to ale dobré, našli jsme tu správnou frekvenci,“ pozitivně zakončuje úvahu Ivo. A Mizuho potvrzuje, že se v tomto docela změnila a cítí se teď taky silnější. Ptáme se jí, co dělají lidé v Japonsku, když se jim něco nelíbí? Jen pokrčí rameny „Je to těžké, to se tam moc neříká.“

A co organizace AFS, která vaše hostění zprostředkovala? Připravila vás na tyto kulturní rozdíly, podporuje vás nějak?

„Ano, vše bylo psáno v příručkách a měli jsme i společné setkání před příjezdem Mizuho, kde nás na hostění asijské studentky připravovali. V průběhu roku nám taky nabízel podporu kontaktní osoba z AFS, ale my jsme vnější pomoc až tak nepotřebovali, jsem zvyklý si většinu problémů vyřešit doma.“ říká Ivo. „Ale vím, že když bychom si nevěděli rady, můžeme se určitě na AFS obrátit. Dost nám pomohlo být v kontaktu s dalšími hostitelskými rodinami, kde jsme si ověřili, že to, co řešíme my, řeší i ony...“ A ještě musím dodat, že AFS je skvělý filtr na lidi, protože málokde se potkají lidé s takovýmto žebříčkem hodnot.“

Mizuho budeš něco postrádat, až odjedeš zpět do Japonska?

„Samozřejmě mi budou chybět všichni Šmelhausovi, především. Dále spolužáci a ostatní AFS studenti, se kterými se tu intenzivně stýkám. V Japonsku taky nemáme housky, rohlíky ani nejoblíbenější kvěťákové placičky.“

Hana Štráfeldová, Koordinátorka AFS

„VESELÝ DŘEVO“

zakázková výroba zahradních a bytových doplňků

- pergoly, ploty, dělicí stěny
- mříže, obložení, plata, můstky
- zahradní nábytek - stoly, židle, lavice, houpačky
- dřevěné údrny, přístřešky na grilování vč. krytiny, garážová stání
- dětská pískoviště a lezecké stěny
- různé typy a velikosti truhlíků na konifery, balkonové květiny
- pařeniště, kompostery, zateplené psí boudy
- policové sestavy do špižiren, vinotéky, úložné podhledy

Na každou zakázku zhotovím nákres s podrobnou předkalkulací.

V dohodnuté ceně je zahrnuta montáž a doprava.

Všechny výrobky jsou opatřeny kvalitní povrchovou úpravou (výběr odstínu ze vzorníku).

Miroslav Veselý, Na Výsluní 250, 252 45 Zvole u Prahy
tel.: 607 713 781, fax 257 76 12 12, mail vv.vesely @ iol.cz

Jazyková škola Rybička

škola s 13 lety úspěšné výuky cizích jazyků na mnoha místech v Praze, nabízí výuku angličtiny od září v nových učebnách v Dolních Břežanech!

Výuka pro děti od 3 do 18 let:

Naše výhody:

- skupinky maximálně po 6 dětech
- pečlivě zpracovaná metodika výuky, návaznost kurzů zajištěna
- kvalitní lektorky a lektori
- výuka 1 x týdně 110 minut

Program pro děti od 3 do 6 let – Dopoledne s angličtinou

Výuka pro dospělé:

- skupinky po 4 – 6 posluchačích
- kvalitní učebnice a lektori

Více informací: www.skolarybicka.cz

Tel: 604 215 036, 241 44 31 29

ZA JISTIMÉ:

Přípojky:

Vodovodní, kanalizační, plynovodní a NN

Inženýrské sítě:

Realizace na klíč včetně projednání

Zemní práce:

Základy RD, výstavba plotů, odvoz zeminy

Povrchy:

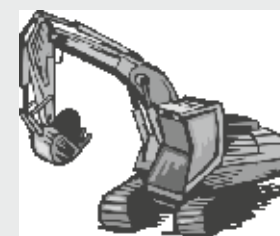
Zámková dlažba, asfaltérské práce, úprava povrchů

Stavební firma **GREVIS a.s.**

Kutnohorská 55/10, 109 00, Praha 10 - Dolní Měcholupy

Telefon: 272 700 465, 272 700 466, Fax: 272 700 473

E-mail: info@grevis.cz, Internet: www.grevis.cz

ŽELEZÁŘSTVÍ VE ZVOLI

Firma KREISA s.r.o. Vám nabízí:

- **Hřebíky, vruty, šrouby, závitové tyče...**
- **Tesařské kování**
- **Kanalizační trubky KG, HT, drenáže (Marley)**
- **Vodoinstalační materiál**
- **Elektroinstalační materiál**
- **Barvy a laky, bazénová chemie**
- **Klempířský sortiment, plechy**
- **Popelnice plast. na koleč. 120 l (866 Kč)
plechové 110 l (984 Kč)**
- **Nářadí pro řemeslníky**
- **Střešní krytina – šindel IKO, Lindab atd.**
- **Střešní latě 6 x 4cm / 4m**
- **Pletivo, sloupky, dráty**

**Najdete nás ve Zvoli na Návsi J.Štulíka 4,
vedle restaurace „U rybníka“:**

Po – Pá: 7.00 – 11.30 12.30 – 16.00
So: 8.00 – 12.00

Tel: 257 760 990, 603 485 305, fax: 257 761 780,
e-mail: kreisa@volny.cz, <http://www.kreisa.cz>

Vydává obec Zvole. Vychází neperiodicky. Otištěné články neprochází odbornou jazykovou úpravou a u datových souborů kontrolou. Názory přispěvatelů se nemusí shodovat s názory redakce. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Redakční rada: Vladimír Zápotocký, Michaela Mařáková, Iveta Hudousková, Ondřej Straka, Jan Stoklasa, Jana Straková.

Kontakt a příjem inzerce: OÚ Zvole, Hlavní 33, 252 45 Zvole, telefon: 257 761 721, fax: 257 760 327, redakce@zvole.info.

Uzávěrka příštího čísla 20. října 2011